

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๖

เดือน ๘ ตอนที่ ๑๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม พ.ศ.๑๕๑๕

พระราชบัญญัติ

ระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศ
ใช้กฎหมายศึกตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๑๕๑๕

พ.ศ. ๑๕๑๕

กฎหมายพลดุลยเดช บ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๑๕๑๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๙

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

โดยที่เป็นการสมควรระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎหมายอักษรศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎหมายอักษรศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “ข้าราชการ” ให้หมายความถึงข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเมือง ข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเมืองข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ การนับเวลาราชการที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎหมายอักษรศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูป

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๙

เดือน ๓ ตอนที่ ๑๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

การปักกรองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
นี้ให้นับเป็นทวีคูณตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
นำเหนือนำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๕ และมาตรา ๒๖ วรรค
สอง แห่งพระราชบัญญัตินำเหนือนำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๐ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็น
ต้นไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินับนี้ คือ โดยที่
มีการสมควรระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศ
ใช้กฎหมายการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปักกรองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑
ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น